

NUPPINS

MANTARYA'NIN EN GEREKSİZ KÖPRÜSÜ

Yağmurlu
bir sabah...

Buraya küçük bir köprü yapsak daha rahat olmaz mı?

Birkaç tahtayla olur.
Önce izin isteyelim.

ŞİP!

Su birikintisi küçük.
Fikir şimdilik
ondan büyük.

Önce ölçelim.
Küçük bir plan
yeter.

Harika!
Minicik bir
köprü yapıyoruz.

Belediye deposuna uğrayalım.
Tahtalar için izin isteyelim.

Minicik kısmını
unutmayalım.

BELEDİYE
DEPOSU →

Sağlam.
Sırayla
deneyebilirsiniz.

Güzel olmuş...
Ama yan yana geçmek
istersek biraz dar
değil mi?

O zaman
azıcık
genişletelim!

Yeni genişliği
plana ekliyorum.

Biraz geniş olsun.
Kimse kenara
sıkışmasın.

TAK!

Şimdi rahatça
geçiliyor.

Hatta
karşılaşıncı
selamlaşıp
durabiliriz.

Kenarlara da
tutunacak bir yer
eklesek?

Kısa korkuiuk
yeterli olur.

Önce geçelim.
Durmak için
meydan var.

Yazı güzel okunuyor
ama biraz büyük mü
oldu?

Bizim küçük köprü,
tabelasının gölgesinde
kaldı.

Biraz sola...
Biraz sağa...
Tamam! Şimdi
dümdüz.

Şu boşluklara da
iki küçük çiçek kutusu!

HOP!

Bunlar
son olsun.

Her boşluğu
doldurmak
zorunda mıyız?

Çizim biraz
geride kaldı.

İlk çizimde sadece
birkaç tahta vardı.

Defter de
yetismeye
çalışıyor.

Bağlantılar tamam.
Açılıştan önce son
kontrolü de yaptık.

Korkuluk, çatı, lambalar,
banklar... Hiçbir şeyi
unutmamışız.

Bu liste karşı
kıyıya kadar
gidiyor!

Karşı kıyı dediğin
şurası. Listeden
daha yakın.

Yapılacaklar bitti.
Şimdi harcamaları
topluyorum.

Yarın hep birlikte
açarız.

Minik köprümüz
hazır!

Artık ona 'minik' derken
biraz uzaktan bakmamız
gerekıyor.

Köprü kötü
olmadı aslında.

Ama ihtiyacımızdan
çok daha fazlasını
yaptık.

Gerekli onarımlara
ayırdığımız parayı da
burada kullandık.

Şu iki direk
olmadan da
karşıya geçebilirdik.

Banklar
olmadan da.

Lambaların yarısı
olmadan da.

Önce 'Ne yapabiliriz?'
diye sorduk.

Önce 'En çok neye
ihtiyacımız var?'
diye sormalıydık.

Şimdi soralım.
Hâlâ ise
yarayabilir.

